

## ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,  
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Tatiana Danuța în interesele Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Lîsenco Irina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerului Afacerilor Interne și Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea răspunsurilor, încasarea indemnizației pentru creșterea copilului pe parcursul a 3 ani de la naștere și încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 februarie 2016 ,

### **c o n s t a t ă :**

La 13 mai 2014 Lîsenco Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerului Afacerilor Interne și Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea răspunsurilor, încasarea indemnizației pentru creșterea copilului pe parcursul a 3 ani de la naștere și încasarea cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 3-6)

În motivarea cererii a invocat că de fapt este angajată în bază de contract în cadrul Organelor Afacerilor Interne din 17.01.2005 și în prezent deține funcția de Inspector al Unității de Control al Frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău. La data de 16 iulie 2013 ea a născut-o pe fiica Orlic Vera, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr.NA-VI 1744669.

Prin ordinul nr. 1096/ps din 04.10.2013al Departamentului Poliției Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne i-a fost acordat concediul

parțial plătit pentru îngrijirea copilului.

La data de 01 aprilie 2014 Lîsenco Irina s-a adresat cu o cerere către Departamentul Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne, solicitînd plata indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani. Totodată la data de 15 aprilie 2014 cu aceeași solicitare s-a adresat și la Casa Națională de Asigurări Sociale.

În baza răspunsului nr. 35/2-1-L-80/14 Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne din 25 aprilie 2014, Irinei Lîsenco i-a fost comunicat că Departamentul Poliției de Frontieră nu are temei legal pentru a stabili și achita indemnizația solicitată, deoarece aceasta se achită de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Ministerul Afacerilor Interne al RM nu a răspuns la cererea nr. L-652/14 din 02 aprilie 2014 a reclamantei.

Casa Națională de Asigurări Sociale prin răspunsul din data de 25 aprilie 2014 a refuzat în satisfacerea cererii indicînd că indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani se achită de la bugetul asigurărilor sociale de stat și actvînd în funcția de inspector nu i s-au calculat contribuții de asigurări sociale în acest buget.

Solicită reclamanta Irina Lîsenco recunoașterea ca ilegale răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. VII-L-681/14 din data de 25.04.2014; răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră al MAI nr. 35/2-1-L-80/14 din data de 25.04.2014; a recunoaște ilegal refuzul de a da răspuns în modul și termenul stabilit de legislație de către Ministerul Afacerilor Interne al RM la cererea din 02.04.2014 a cet. Lîsenco Irina. A obliga Casa Națională de Asigurări Sociale, Departamentul Poliției de Frontieră al MAI și Ministerul Afacerilor Interne al RM în mod solidar la plata indemnizației pentru creșterea copilului, lunar a cîte 30%, din salariul mediu de 3350 lei, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului începînd cu 16.07.2013 pînă la 16.07.2016 și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 20 februarie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Lîsenco Irina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerului Afacerilor Interne și Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea răspunsurilor, încasarea indemnizației pentru creșterea copilului pe parcursul a 3 ani de la naștere și încasarea cheltuielilor de asistență juridică. S-a recunoscut neîntemeiat răspunsul nr. 35/2-1-L-80/14 din 25.04.2014 al Ministerului Afacerilor Interne. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM să-i achite Irinei Lîsenco diferența din indemnizația achitată, ca persoană neasigurată de către Casa Națională de Asigurări Sociale, și neplătită din indemnizația pentru creșterea copilului Orlic

Vera, lunar a câte 30%, reieșind din salariul mediu de 3350 lei pentru perioada 16.07.2013 pînă la 16.07.2016. S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne al RM în beneficiul Irinei Lîsenco cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 lei. S-a încasat din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 200 lei. În rest acțiunea s-a respins (f.d. 60-66).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 a fost respinsă cererea de apel depusă de către reprezentantul Olga Dațco în interesele Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 20 februarie 2015 (f.d. 148-155).

La 02 septembrie 2016 reprezentantul Tatiana Danuța în interesele Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 februarie 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de Irina Lîsenco către MAI al RM să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d.165-169).

În motivarea cererii de recurs a indicat că de către instanța de apel a fost interpretat eronat legislația în vigoare, nu au fost luate în considerație argumentele și probele invocate de reprezentantul MAI. Susține recurentul că instanța de apel în motivare nu dovedește circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, nu reflectă motivele concluziilor sale privind admiterea pretențiilor și nu dau apreciere probelor. Iar prima instanță a examinat superficial pricina, fără a lua în calcul toate circumstanțele cauzei.

La data de 13 octombrie 2016 Irina Lîsenco, a depus referință la cererea de recurs declarată de către MAI, solicitînd declararea recursului inadmisibil (f.d.174).

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către reprezentantul Tatiana Danuța în interesele Ministerului Afacerilor Interne ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență și care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele aduse nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

**d i s p u n e:**

Se consideră inadmisibil recursul declarate de către reprezentantul Tatiana Danuța în interesele Ministerului Afacerilor Interne .

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecători –

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Maria Ghervas